



**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIIII.

Bionis Smyrnei carmen emendatum. Cap. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](#)

lectio prima fronte alienissima mihi omnino est. quis enim unquam fando audierit Venetum Phaethonte commercium ullum habuisse? Tamen ut certi aliquid de hoc loco haberem, quasi annis consulai Clementem Alexandrinum, ubi hanc bacchus repperi: Α' φερδίτη δέ, ἐποίησαν τούτου μεταλλεύσαντες πάντα ταῦτα, καὶ Α' χιστωμένη θέσθωται εἰλόχα. Quibus verbis antiquis Romani codicis comprobari potest. Quare emeo iudicio, hic loco nullum subsistit mendacium, locus emendationem, sed obseruationem reputo. Et quia nos fortasse ignoramus antiquam literam, idcirco ne hoc vocabulum loco mouendam aliud substituendum erit?

Bionis Smyrnei carmen emendatum.

CAP. XX.

INTER Bionis Smyrnei fragmenta, magna diligentia ac cura à Fulvio Vrsono viro doctissimo, in unum collecta, legitur carmen quoddam mirè elegans. & succinctum. Hyacinthum puerum. sed nonnihil, nostro dicio, depravatum, quod iam verisimilius adhuc conjectura aucti (nisi nostra nos fallatio nio) suo nitori restituemus. Bionis versus sunt:

Αμφατία ἦ βιον εἰλέτη τόσον ἀλυγες ἔχοντες

Δίξετο φάρμακα πάντα, ουφὰν δ' ἐπεβαίνεται
τέχνης.

Xέρο δ' ἀμεσοῖς οὐ γένταιει, τεῖχος ἀπαστο
Νιγλὰν μοίραστ δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα.
His in versibus primum pro, βίον, omnino le-
gendum contenderim φοίτον. & in secundo verbu
s quis velit legere, pro ἐπελαύνετο, ἐπεβώνετο, non
refragabor. ut hic sit horum verborum sen-
sus. Cunctatione captum fuisse Apollinem, propter
grauissimum, quem in corde habebat, dolorem.
Quasisse omnia medicamenta, ipsam medicinam
invocasse. Vnxisse tandem corpus ambrosia &
nectare, & ipsum etiam vulnus, sed omnia fru-
stra. Fatis enim repugnantibus, inutilia omnia
medicamenta. Hic enim Hyacinthus, ut est in fa-
bulis, ab Apolline amasio suo, qui tanto ipse am-
ore tenebatur, disci iactu, inter iaculandum, interfe-
sus est. Quod ipsum etiam graviissime ei ab Aeschy-
lo poeta quodam loco exprobratur, cum sic inquit:

Ερδαιτεῖδης ταὶς ἑας δύσπαιδίας,
Νέσσων τὲ ἀπειροῦς καὶ μαυράνος βίου
Ξύμπαντα τε εἰπών, Θεοφιλεῖς ἐμας τύχας
Παιῶν ἐπειδόμηντο συ δύναμις ἔμε,
Καγὼ τὸ φοίτο θεῖον αὐτοῦδες σόμοι
Ηλπίζοι ἐναντι, μαυτικῇ βρύσαι τέχνῃ,
Ο δ' ἀντόσην μηδίν, ἀντός εν δοίνῃ παρών,
Αὐτοῖς ταῖς εἰπών, ἀντός δέσποινος καγών
Τὸν παιδία τὸν ἐμόν. Et quandoquidem
iam in Bio-

iam in Dionis Smyrni mentione incidi, si ergo iniuria facere non possum, quin & versus de eiusdem, quos inueni, elegantes, cum ipsum per studiosis communicem, præseritum cum eos a filio Vrsinō viro doctissimo, quiq; diligentia facilis, qui ante ipsum rem eandem agredi tentauit, superauit, non videam obseruatos. Versus hi

Αμερε κυωργύμεια θίδος τέκος πόλεος θαλάσσης
Τίπτε τόσον Θνατίσι, καὶ αὐθανάποιοι χαλεποί^{τι}
Τυτθόν ἔφατ, τί νυ τόσον απέκεχθεο, καὶ τόπον
Ταλίνοις ως πάντεσι καποὺς τέρεστα τέκνα,
Αγριον, αἰσορῆσον, μορφᾶ νόον καὶ δέν δομοιον;
Εἰς τί δέ νυ πλανὸν καὶ ἐκαβόλον ωπασινον;
Ως μὴ πικρὸν ἔοντα διωαίμεδη τέλος αἰσθαντος

Macrobius tribus in locis ope manuscrip-
codicis nitori suo restitutus.

CAP. XXI.

M A C R O B I U S lib. 3. cap. 18. Saturninus
sic inquit: Morem vero Aetholius fuisse, uno tamen modo pede calciato in bellum ire, ostendit clarissimus Euripides scriptor Tragicus, in cuius Tragedia Meleager inscribitur, nuncius inducitur, describit quo quisque habitu fuerit ex ductibus, qui ad apud capiendum conueherant. in eo hi versus sunt:

Τελαφων δὲ χρυσοῦ αἰετὸν πάντη σπήλαιον
Περέβλημα θηρέ, βόεντος δὲ εἴκων καρε,
Σαλαμῖνα κοσμῷ πατέσιδα την διδαίμονα